

SU NAUJAISIAIS METAIS, DRAUGAI!

VISŲ ŠALIŲ PROLETARAI, VIENYKITES!

KOLEKTYVINIS DARBAS

LIETUVOS KP ANYKŠČIŲ RAJONO KOMITETO IR
RAJONO LIAUDIES DEPUTATŲ TARYBOS ORGANAS

Anykščiai

1980 m.

sausio

1 d.

Antradienis

Nr. 1 (4041)

IIIIIIII

Kaina 2 kap.

Eina nuo 1948 m.

ANYKŠČIŲ RAJONO DARBO ŽMONĖMS

Su pagrįstu pasididžiavimu palydime 1979-uosius metus. Tai buvo didelio kurlamojo darbo ir pasiektų reikšmingų laimėjimų metai, įgyvendinant istorinius partijos XXV suvažiavimo nutarimus bei vykdamas ketvirtųjų dešimtojo penkmečio metų užduotis. Tais metais rajone žemdirbiai, įvelkę nepalankias gamtines sąlygas ir parodę daug išvermės, sumanumo ir organizuotumo, laimėjo mūšį už duoną, sėkmingai įvykdė grūdų, bulvių, cukrinių runkelių ir kitų kultūrų pardavimo valstybei planus. Gražiais laimėjimais 1979-uosius vainikavo rajono pramonės įmonių dirbantieji. Liaudies švietimo, kultūros, sveikatos apsaugos ir kitų liaudies ūkio sričių darbuotojai. Visi tai, kuo šiandien pagrįstai galime didžiuotis, pasiekta, Lenino partijai išmintingai vadovaujant, sutelktų darbo žmonių pastangų dėka.

Prasidėdama Naujieji 1980 metai. Mūsų visų laukia

gauti didingi darbai ir uždaviniai, kuriuos nubrėžė TSKP CK 1979 m. lapkričio plenumas.

Karštai sveikindami rajono darbininkus, kolūkiečius, inteligentiją Naujųjų metų proga, esame tvirtai įsitikinę, kad jūs ryžtingai kovosite už baigiamųjų dešimtojo penkmečio metų ir viso penkmečio planų sėkmingą įvykdymą, už tolesnį gamybos efektyvumo didinimą ir darbo kokybės gerinimą, už tai, kad naujomis darbo dovanomis būtų pažymėtos V. Lenino gimimo 110-osios ir Tarybų valdžios atkūrimo Lietuvoje 40-osios metinės.

Linkime jums, brangūs draugai, naujų darbo pergalių, stiprios sveikatos, daug džiaugsmo asmeniniame gyvenime.

Su Naujais metais, su nauja laimė!

LKP Anykščių rajono komitetas

Anykščių rajono LDT vykdomasis komitetas

KŪRYBINGO DARBO METAI

I senuosius žvelgiamė su meile, juos palydime truputį su galėsčiu, kaip ir savo jaunesniųjų dienų nesugrąžinamą tarpsnį. Ir visada, žengdami per Naujųjų metų slenkstį, dar tvirtai remiamės senaisiais: jie visai plačiai mūsų Tėvynei yra pasikufinė, tačiau kartu ir nauja pakopa tolesniame socialistinėje visuomenės vystymosi kelyje.

Nauja pakopa yra ir ketvirtieji dešimtojo penkmečio metai. Visų sąjunginių respublikų darbo žmonių kolektyvai vienas po kito raportavo apie 1979 ir ketvirtųjų penkmečio metų gamybinių bei kitų planų ir socialistinių įsipareigojimų įvykdymą pirma laiko. Tai leido Komunistų partijos vadovaujamai tarybinei liaudžiai per ketverius penkmečio metus gauti 323 milijardais rublių daugiau nacionalinių pajamų negu per atitinkamą dešimtojo penkmečio laikotarpį. Ypač padidėjo pramonės gaminių srautas. Ir bendroji žemės ūkio produkcija per tą laiką išaugo daugiau kaip 40-ia milijardų rublių, padidėjęs bendrasis metinis grūdų gamybos vidurkis, išplėsta materialinė-techninė bazė visai žemės ūkio produkcijos gamybai didinti, kad artimiausiais metais geriau būtų tenkinami gyventojų ir pramonės poreikiai. Dešimtojo penkmečio metais toliau kilo darbo žmonių gerovė ir kultūrinis lygis.

Naujieji 1980-ieji metai yra paskutiniai dabartinio penkmečio metai. Visų tarybinių žmonių darbas, kūryba, visuomeninė veikla bus sutelkta tam, kad sėkmingai užbaigume nūdienį komu-

nizmo statybos etapą, kad sėkmingai būtų galima pradėti naująjį – vienuoliktąjį mūsų liaudies ūkio bei kultūros vystymo penkmetį.

1980-ųjų metų darbas vyks mūsų Komunistų partijos ir Tarybų valstybės įkūrėjo, mokslo minties milžino ir tikro liaudies vadovo Vladimiro Lenino 110-ųjų gimimo metinių ženkle. TSKP Centro Komitetas savo nutarime, paskelbtame ryšium su šia įžymia mūsų partijai ir liaudžiai data, ragina komunistus, komjaunuolius, visus tarybinius žmones sutikti Vladimiro Lenino jubiliejų naujais laimėjimais kovoje už komunizmą, paversti baigiamuosius dešimtojo penkmečio metus spartuoliško lenininio darbo metais.

Norisi pabrėžti ir tą aplinkybę, kad mūsų krašto darbo žmonės įžengia į 40-uosius metus, kai Lietuvoje buvo atkurta Tarybų valdžia, kai ir mūsų gimtojoje žemėje visiems laikams pasiekė pergale puikiosios Vladimiro Lenino idėjos. Ne tik mes, vyresniųjų kartų atstovai, dalyvavę aktyvioje kovoje dėl Tarybų valdžios atkūrimo ir jos įtvirtinimo, bet ir jaunesniųjų mūsų kartų draugai Naujaisiais metais dar kartą peržvelgsime tą nuostabią keturiasdešimtųjų metų kelia broliškų tarybinių tautų šeimoje. Juo eidama mūsų socialistinė respublika pasidarė vešniū kraštu, turinčiu labai išvystytą industriją ir produktų žemės ūkį, klestinčius mokslą ir literatūrą, meną ir liaudies kūrybą, neišmatuojamai pakilusia darbo žmonių gerove ir kultūra.

Gyvenimo tikrovė pralenkė

draslausias mūsų – kovos veteranų – svajones. Juk nežūrint didžiųjų sugriovimų ir nuostolių, kuriuos padarė respublikai hitleriniai vandalai, šiuo metu per vieną savaitę mūsų pramonė pagamina tiek produkcijos, kiek jos buvo išleista per visus ikikarinčius 1940-uosius metus. Vietoje 1940 metais veikusių 67, šiais metais turėsime 569 vidurines mokyklas, didelį vaikų darželių-lopšelių tinklą, 32 tūkstančius žmonių, besimokančių aukštosiose ir specialiose vidurinėse mokyklose. Per metus mes paruošime dvigubai daugiau specialistų su aukštuju išsilavinimu negu jų buvo paruošta per du buržuazinės Lietuvos dešimtmečius. Nematytai išaugo ir pagražėjo mūsų miestai, sparčiai vystosi ir naujas mūsų kaimas, kurlame buitinio ir kultūrinio gyvenimo sąlygos dažnai jau nenusileidžia, o kai kuriais atžvilgiais net pralenkia miestą.

Naujieji 1980-ieji metai taps naujais mūsų tarybinės Tėvynės ekonominės ir gynybinės galios stiprinimo metais. Siemet, minėdami didžiosios mūsų Pergalės prieš hitlerinį fašizmą ir japoniškąjį militarizmą 35-mečį, mes galėsime pasidžiaugti, jog pirmą kartą savo istorijoje Europa tokį ilgą laikotarpį praleido be karo. Ir čia didžiausias yra socialistinių šalių nuopelnas, kurių ekonominės ir gynybinės galios išaugimas sulaukė ir sulaukia nuo nusikalstamų veiksmų tuos, kurie prarė įdegti mūsų žemyne naujo

balsaus karo žepsną.

Naujieji metai kiekvienam tarybiniam žmogui turi tapti naujų laimėjimų kovoje už komunizmą, tikrai kūrybingo darbo metais, kad kiekvienas namas, kiekvieną šeimą, kiekvieną žmogų ir toliau lydėtų laimė ir taikus gyvenimo džiaugsmas.

F. BIELIAUSKAS
TSKP narys nuo 1933 metų

J. Bulvydo plakatas (ELTA)

Tarybų šalies gyventojai

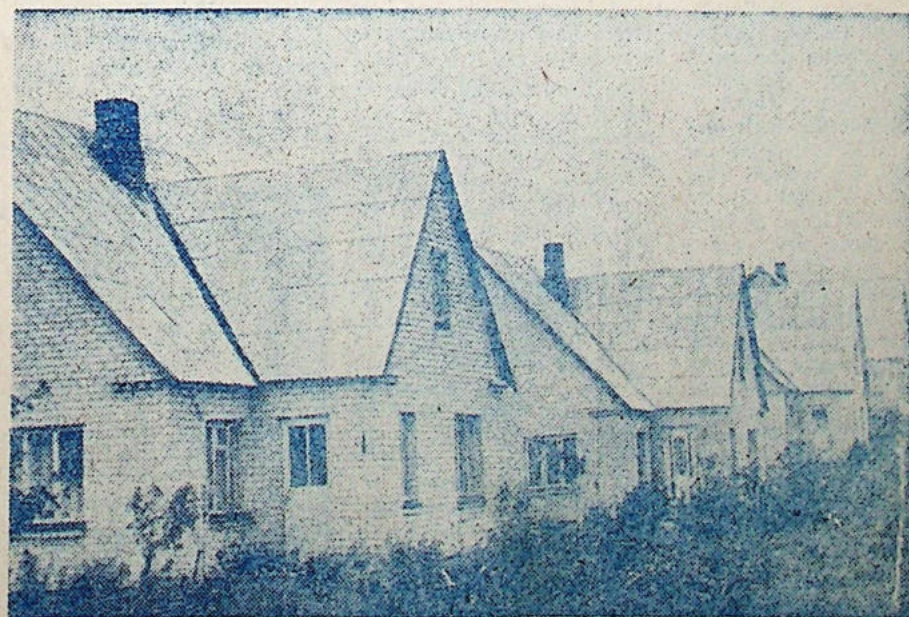
TSRS CSV baigė nagrinėti 1979 m. sausio mėnesį vykusio sąjunginio gyventojų surašymo medžiagos pirmąją dalį.

Patikslinti duomenimis, 1979 metų sausio 17 dieną Tarybų Sąjungoje buvo 262 milijonai 436 tūkstančiai gyventojų. Palyginti su ankstesniu 1970 metų surašymu gyventojų skaičius padidėjo 20,7 milijono žmonių, arba 9 procentais.

TSRS miestų gyventojų skaičius padidėjo nuo 136 milijonų 1970 metais iki 164

milijonų 1979 metais ir su darė 62 procentus šalies gyventojų palyginti su 56 procentais per ankstesnį surašymą. Kaimų gyventojų skaičius sumažėjo 6,9 milijono žmonių.

Visų asmenų, baigusių ir nebaigusių aukštąjį ir vidurinį mokslą, skaičius pagal 1979 metų surašymo duomenis sudarė 139,1 milijono žmonių ir palyginti su 1970 metais padidėjo 46 procentais. Labai suartėjo miestų ir kaimų gyventojų išsilavinimo lygis. (TASS-ELTA)

Jau nebe pirmą kartą, susumuojant socialistinio lenktyniavimo rezultatus, perimamas prizas, skirtas ūkiui, geriausiai perkeliančiam žmones iš vienkienų į gyvenvietes, atitenka „Anykščių šilelio“ kolūkiui. Okyje yra net kelios didelės, gražiai tvarkomos gyvenvietės. Tačiau labiausiai plečiasi Burbiškio ir Keblonų gyvenvietės. Kasmet „Anykščių šilelio“ kolūkyje į gyvenvietes persikelia dešimtys naujakurių. Burbiškio gyvenvietėje pradėti statyti Alytaus eksperimentinio skydinio namų statybos kombinato surenkamieji namai, kuriuose jau netolimoje ateityje bus atšviestos įkurtuvės.

Nuotraukoje matome „Anykščių šilelio“ kolūkio vienos gyvenvietės gatvės vaizdą. Burbiškio gyvenvietės Vyt. Bagdono nuotr.

ZEMĖS TRAUKA

Zemė... Dėl jos valstietis metų metus prausėsi savo sūriam prakaitu, dėl jos jis kėlė sukilimus, ėmė į rankas ginklą...

Slandien žemė nebemainoma, nebenelokojama ir nepadoma rėžti; ir duonos iki social, ir asociali kitą kartą netušt, tačiau nenusikalsim teisybei, jeigu pasakysim, kad žemdirbys ir dabar nepaliauja apie ją galvojęs su kažkokiu jam vienam nežinomu nerimu. Antai žiemkenčio grūdas dar tik kaupia jėgas šį ryt pasibeldusių 1980 metų varpai, o to žmogaus mintyse jau, žiūrėk, apsigyvenęs nepabaigiamas rūpestis — kad toji varpa būtų sunkesnė, kad jos nesupildytų lūšys, kad ji nepavėluotų l aruodus...

— Iš tokių rūpesčių rūpestėlių ir susideda visos mūsų dienos, — bet už tai ar žinot ką gražesnio už duonos kepalą, padėtą ant stalo? — paklausė „Gintaro“ kolūkio vyriausias agronomas Stasys Sinkūnas. Ir mes jam atsakom: nežinom.

Bet už tai visų pulkiausiai žinome, kaip nelengvai toji penkmečio ketvirtųjų duona iš laukų parkeliavo. Mums ir dabar akyse tebestovi lietaus permerktas rugių laukas, kombainininkai, susigūžę po medžiais ir besižvalgantys į vakarus — tenai nusiblaivė... Javapjūtės laukus neretai vadino „mūšio už duoną“ laukais. Šitaip vadindami, mes nieko neperdedame.

— Niekad nebus tokių metų, kad saulė šviestų ar lietus lynotų tik tuomet, kai tau reikia, — tikino Stasys Sinkūnas. — Kaip ir kiekviename darbe, čia viskas priklauso nuo žmonių.

Kame slėpi dirbančio žmogaus jėga, nesunku suprasti: ranka prie rankos, petys prie peties, žmogus prie žmogaus. Tos jėgos simbolis — gražus žodis „vienybė“. Ir neatitiktinai kolūkio pirmininko Juozo Acaus kabinete šią dieną išskleista pereinamoji raudonoji vėliava, iškalbingai bylojanti, jog vasaros darbymečio dienos gintariečiai visoje Anykščiųje neturėjo lygių, augalininkystės baruose pirmoje rajono ūkių ekonominėje grupėje pasiekė gražiausių rezultatų.

— Visų jų, prieš kuriuos šiandien mums norėtusi nukelti kepurę, nesuminėsi, todėl tikim, kad ir penkmečio paskutiniaisiais metais visi mes savo pareigas žemei atlikime be priekaištų, vieni kitus parvėsinime be doje, kad vieninė žmogaus sėkmė

džlugins visą kolektyvą, o kolektyvo rūpesčių našta dalinsimės kiekvienas ant savo pečių.

Ką daugiau bepridėsi prie šly. Stasio Sinkūno žodžių? Nebent būtų galima prirašyti dar tokių sakinių: žemė be žmogaus rankų niekad neapsėlis.

Kad žemė būtų duona, meile ir namais

Laimis Valtonis, Jonas Junevičius

TĖVŲ KELIAI, SŪNŲ KELIAI

„Gintaro“ kolūkio statistika tvirtina, jog pernai Naujametinės ugnys žiebėsi 795 čionykščių trobose. Galim prie šio skaičiaus pridėti dar devyhnias — žalia egelės šaka šiandien pirmą kartą kvepia Karolio Keraičio ir Juozo Vilčiausko, Adomo Zemačilo ir Juozo Baškausko, kitų naujakurių naujuose butuose. Matyt, reiktų jau kiek pakoreguoti ir bendrą jaunų ir senų gintariečių būrį nuskantį skaičių 1313 — per anuos metus čia gandrui išpuolė smagi dalia būti ne vienu šaunių vardynų kaltininku...

Su tokiu žmonių pulku tik dirbt ir švilpauk, — syki nebesusilaikė vieno patroškūnės ūkio vadovas.

— Švilpauk? Hm... — sukluso ūkio profsąjungos komiteto pirmininkas Algis Jakutis. — Pirmiausia kiekvienas žmogus turi patikėti, jog čia ir tik čia jo likimas. Ilgiems ilgiems metams.

Išties. Juk kiekvienam mūsų ateina toks momentas, kai imi klausiti save, kaip aš gyvenu, ar tokio gyvenimo troškau tada, kai galėjau būti bet kuo: mokytoju ir virėju, bebaimiu ir teisingu, net kuriančiu stebuklus...

— Jeigu reiktų vėl iš naujo rinktis gyvenimo kelią? — pakartojo klausimą ūkio vyr. statybos darbu vykdytojas Rimantas Kernagis. — Tai, matyt, vėl susitiklume „Gintaro“...

Dabar jau trečia žiema, ir jis šiečia darbuojasi. Vis taip diena po dienos, o vien metuos jų, kaip žinom, per pusketvirtą šimto. Ir ne kur kokiame kabinete už stalo ios

lekia, o vis laukuose, kelionėje po ūkį ir visur, kur naujų statybų pastoliai boluoja. Kulbama, savam krašte niekad pranašu nebūsi, bet Rimantui tas tikriausiai kol kas ne pirmoje vietoje. Jam svarbu, kad aplink visi pažįstami, tarp jų pačių kaimynų dirbi, vaikštai tais pačiais takais, kuriuos mynė ir

pritraukia — faktas. Bet ne mažiau aišku ir tai, jog to reiškinio vien tradicijomis nepateisinsi, kaip ir nepavadinai tyliu susitarimu. O kad kas pasakytų, kaip toji žemė trauka žmogaus sieloje atsiranda. Kokią akimirklą ji įsijiebia, kada gimsta?

LAIMINGAS ŽMOGUS

Zilagalviui kolūkio nusi-pelnusiam garbės kolūkiečiui Vincui Sumskui kas mėnesį laiškanėsis stropiai ir tvarkingai atneša doru ir ilgu darbu pelnytą pensiją. Tai kodėl žmogul vis dar namie nesisėdi, kasdien paryčiais skubinas į Repšėnų sektoriaus grūdų sandėlį. Kaip prieš penkis, penkiolika metų. Bene nepamainomas būtų?

— Tai kad man gera dirbti, — užklaustas nuoširdžiai atsakys vėleranas. Jo akimis, nemėgstantis krutėti, nepratęs triūsti — prapuolęs, visai prapuolęs...

Manom, kad Vincas Sumskus yra tikrai laimingas žmogus, kaip ir laiminga šalis, kurioje gyvena tokie žmonės.

Naujieji metai visada susiję su mūsų viltimis. Tebūnie jie visų pirma taikos ir gražaus kūrybingo darbo metai. Teišsipildo visa, ko trokštame, apie ką svajojame, ko linkime savo brangiems žmonėms. Tebūnie jie laimingi žemei ir artojui, nes dienos vėl ilgyn, vis šviesesnį jau auš rytai, ir skaidrus saulės grįžimo lūkesys vėl apsemia gimtąsias tolimas. Šitas lūkesys kaip koks lieptas per laiko upę. Šitas lūkesys žmogaus širdy neturi nei pradžios, nei galo.

Jų rankose — ūkio ateitis. Nuotraukoje: vietos pirminės komjaunimo organizacijos sekretorė Rima Meškauskaitė su grupę jaunųjų gamybininkų. Iš kairės: Algirdas Tarolis, Valentinas Staniūnas, Alvydas Gražys ir Stasys Seibokas.

Nuotraukoje (kairėje): ūkio vyriausiasis agronomas Stasys Sinkūnas.

Pirmą kartą traktorininko, komunisto Juozo Baškausko šeima Naujuosius metus sutiko naujoje troboje. Juozas su dukrele Laimute prie Naujametinės eglutės.

Didžiojo Tėvynės karo dalyvis, kolūkio Garbės kolūkieitis Vincas Sumskus.

Praėję metai ilgam šilks almintų ūkio vyr. statybos darbu vykdytojai Rimantui Kernagui. Prieš keletą savaičių jis įsilejo į ūkio partitinių pretas.

Pirmuosius savarankiško darbo metus gėlininkė Alma Zaleckaitė sutinka gintario ūkio kolektyve. Jaunai specialistei nešykšti paramos pritarusi agronomė Rima Valeikienė.

Kuo buvo reikšmingi 1979-ieji metai?

Mūsų rajono laikraščio redakcijos korespondentai kreipėsi į keletą anykštėnų, prašydami papasakoti, kuo jiems reikšmingi buvo 1979-ieji, kokie jų siekliai ir užmojai 1980-iesiems metams.

**Inžinierė-technologė, technikos mokslų kandidatė
ZITA MAKSTELIENE:**

Jau devyniolika metų gyvenau vyno pramonės gamybinio susivienijimo „Anykščių vynos“ darbuotojų kolektyvo rūpesčiais ir džiaugsmiais. Baigusi Kauno politechnikos institutą pirmąsias pradėjau vadovauti gamybinė laboratorijai, o 1965 metais, susikūrus tiriamajai laboratorijai, buvau paskirta jos viršininke. Kai dirbi mėgstamą darbą, kiekvieną darbo dieną skaitai svarbią ir reikšmingą. Taip, 1979 metai buvo išskirtiniai. Lapkričio mėnesį Tbilisyje, Gruzijos socialinėse mokslų akademijos sesijose ir vyno pramonės mokslinėse tiriamajame institute apgyniau disertaciją tema „Vaisių-uogų vynu gamybos procesų tyrimas Lietuvos TSR sąlygomis“. Disertaciją rašiau aštuoneta metų. Daug

laisvalaikio valandų teko pasiskirti pasirinktajai temai, vardan tiriamojo darbo atsisakyti ir įdomios išvykos, koncerto. Daugiausia įtampos ir pasišventimo pareikalavo 1979-ieji. Visos mintys ir darbai buvo nukreipti į disertacijos užbaigimą ir pasirodymą gynymai. Daug kartų teko vykti į Maskvą, į Maskvos visąsąjunginį vyno pramonės tiriamąjį institutą „Magarač“. Prieš paskutinį — viešąjį disertacijos gynybą Gruzijoje teko pereiti keletą, liaudiškai tarant, „žalzdry“. Maskvoje ir Gruzijoje dalyvavau dviejuose priešgynimuose. Gruzijoje teko išlaikyti specialybės egzaminą. Savo pasiekimu džiaugiasi ne tik aš viena, mano vadovaujamos laboratorijos darbuotojai, kurie daug pa-

dėjo man moksliniame-tiriamajame darbe. taip pat nuoširdžiai šūtko žinią, kad man suteiktas technikos mokslų kandidatės vardas. Ir man atrodė, kad tai ne vien tik mano vienos pasiekimas. Savo pergalę didžiai vertinu tiek bendradarbių, tiek savo šeimos narių paramą.

1980-ieji metai reikšmingi tiek tiriamosios laboratorijos darbuotojams, tiek visam vyndarių kolektyvui. Pažymėjime V. Lenino 110-ąsias gimimo metines bei LTSR keturiasdešimtmečio jubiliejų, tai baigiamieji penkmečio metai. Susivienijimo darbuotojai pasiryžę dar sąžiningiau padirbėti šiais metais ir ženklesniais rodikliais juos apvainikuoti, pakelti darbo našumą bei didesnę dėmesį skirti darbo kokybei.

ALGIRDAS KRISIUNAS, Anykščių Tarpkolūkinės statybos organizacijos darbų vykdytojas.

Man tai buvo antrieji savarankiško darbo metai ir pirmieji — kai patikėtos atsakingos darbų vykdytojo pareigos. Žodžiu, teko atlaikyti išbandymą, berods, sunkesnę ir sudėtingesnę, negu valstybinių egzaminų laikymas, baigiant technikumą. Anot vyresniųjų darbo draugų, specialistų, man savarankiško darbo egzaminą pavykę išlaikyti sėkmingai. Už tai pirmąsias, ačiū visiems mūsų padalinio statybininkams. Visi bendrai tarėmės, kaip įveikti sunkumus, tobulinti darbų organizavimą, įdėjome daug atkaklaus triūso, pastangų, kad rikiuotė būtų įvestas sudėtingas objektas — „Gegužės Pirmosios“ kolūkio karvidžių kompleksas. Šį pastatą, taip pat mūsų statytą K. Staro kolūkio sėklojų valymo punktą komisija priėmė su

įvertinimu „gerai“. Visas metines darbų užduotis mūsų padalinio žmonės su kauptu įvykdė. Tad su pakilia nuotaika plušame naujoje statybos aikštelėje, kur kyla K. Staro kolūkio pieno fermos komplekso sienos.

Džiaugiuosi, kad patekau į tokį statybininkų kolektyvą, kur mėgstamas sportas. Didžiąją dalį laisvalaikio praleidžiu krepšinio treniruotėse, o ir varžybose mūsų komandą dažniausiai lydi sėkmė. Sportas padeda užsigrūdinti, įveikti sunkumus darbe, buities rūpesčius.

Tikiuosi, kad naujieji 1980-ieji ir mūsų kolektyvui, ir mano šeimai bus sėkmingi. Turiu vilties, jog šiemet atšvėsime įkurtuves naujame bute.

V. Lenino gimimo 110-osioms metinėms

Mūsų mokykloje vis gausėja renginių, skirtų V. Lenino gimimo 110-osioms metinėms ir Lietuvos TSR keturiasdešimtmečiui. Visose klasėse praėjo dailiojo skaitymo konkursai, skirti šioms datoms paminėti, o štai neseniai įvyko baigiamąjo konkurso turas. Geriausi klasių skaitovai susirinko į baigiamąjį konkursą. Dvi dienas mokykloje skambėjo A. Drilingos, J. Degutytės, E. Mieželaičio, J. Marcinkevičiaus ir kitų poetų kūriniai, skirti Leninui, Partijai.

Komisijai, kuriai vadovavo mokytojas R. Stelmokas, buvo nelengva išrinkti pačius geriausius mokyklos skaitovus. Konkurso laureatais, kurie atstovaus mūsų mokyklą rajoniniame skaitovų konkurse, tapo pirmaklasė L. Braknytė, septintokė R. Navickaitė, devintokė R. Rauga-laitė ir abiturientas V. Kiaušas.

G. Lisauskaitė,
J. Biliūno vidurinės mokyklos moksleivė

Vandai Puzinienė — Andrioniškio aštuonmetės mokyklos istorijos ir fizinto laimėjimo mokytoja — šie mokslo metai — ne eiliniai. 1979-iais V. Puzinienė sukako jos pedagoginio darbo trisdešimtmetis. O taip pat dvidešimt penkeri metai prabego nuo tos dienos, kai ji pradėjo mokytojauti Andrioniškyje

Pedagoginio darbo veteranė Vanda Puzinienė — „Žirijos“ draugijos pirminės organizacijos narė, rajono Liaudies teismo tarėja, ji aktyviai dalyvauja ir kitose visuomeninėje veikloje.

Už nuoširdų darbą šiai andrioniškietei pedagogai suteiktas respublikos Liaudies švietimo žymūnės vardas.

Vyt. Bagdonas nuotr.

NUO NAUJŲ JŲ METŲ SLENKSČIO

Pasakoja Anykščių rajono Kultūros skyriaus vedėjas S. SIAURUSAITIS

Jau stovime ant Naujųjų metų slenkščio. Dar norisi atsigręžti atgal ir pasižiūrėti, kokiais kultūriniais renginiais buvo turtingi 1979 metai? Kuo jie mums paliks atmintį?

Jau tapo tradiciniai „Laimės žiburio“ papėdėje kasmet vykstantys literatūriniai vakarai. Atvykę poetai skaito savo eiles, palydėtos pušų ošimo skamba mūsų literatūros klasikų kūriniai ištraukos.

Ypač įspūdingi renginiai 1979 metais vyko J. Biliūno 100-ųjų gimimo metinių minėjimo proga. Daugybė anykštėnų, svečių iš visos respublikos susirinko „Laimės žiburio“ papėdėje nusilenkti Jono Biliūno atminimui, pasidžiaugti išsipildžiusiomis rašytojo svajonėmis — po visą Lietuvą pasklidusia laimės žiburio šviesa. Kiekvienam šventės dalyviui ilgam išliko atmintį apsilankymas Niūronyse, J. Biliūno gimtinėje, kur atidaryta nauja ekspozicija, surengtas vakaras Anykščių kultūros rūmuose.

Anykščius veikiausiai ilgai prisimins ir J. Biliūno 100-

ųjų gimimo metinių minėjimo išvakarėse čia susirinkę respublikos jaunieji literatai, kurie dalyvavo šiam jubiliejui skirtose jų kūrybos apžiūroje.

Svėdasų apylinkės — Vaiduvų kraštą apdainavo, gimtinės gamtą ir žmones laikė savo poetiškojo šaltinio kultas mūsų literatūros klasikas. Rugsėjo mėnesį paminėjome J. Tumono-Vaižganto 110 gimimo metines.

Svėdasų apylinkėse bėgo ir LTSR liaudies rašytojo, Anykščių rajono garbės piliečio J. Baltušio vaikystė, parodojos vasaros. Svėdasų kultūros namuose liaudies rašytojo 70-ojo jubiliejaus proga vyko J. Baltušio kūrybos vakaras.

Prieš 13 metų Anykščiuose pirmą kartą respublikoje buvo suruošta knygos šventė. Dabar ši šventė jau turi įdomias tradicijas. 1979 metais ji buvo skirta Tarptautiniams vaikų metams.

Savas tradicijas kuria ir kasmet vykstančios rajoninės ir zoninės dainų šventės. Didžiausio pasisekimo yra susilaukę teminiai renginiai, kai daina sujungiama su šokia, vaidyba, masinėmis režisuotomis scenomis, kaip „Komjaunolės vestuvės“, „Pavasario darbų pabaigtuvės“. Tokia švenčių forma leidžia panaudoti visų liaudies menų sintezę.

Rajono saviveiklininkams (jų mūsų rajone virš 4000, meno saviveiklos kolektyvų — 280) šiais metais dau-

rinktelė 4 pusl.

KOLEKTYVINIS
DARBAS

3 osl. 1980 I. 1

J. Jonevičiaus nuotraukos: Tatjana Trusova.

Nuotrauka Anykščių rajono architektų grupė aptaria miesto apželdinimo planą.

13 kairės į dešinę: brėžytoja B. Kuliešienė, vyr. inžinierė-projektuotoja I. Prokofjeva, vyr. architektė V. Butkuvienė, inžinierius-projektuotojas K. Vazbutas, architektas-inspektorius J. Stanevičius.

Nuo Naujųjų metų slenksčio

Atkelti mus!

glausia teko padirioti ruošiantis Panevėžio zonos dainų šventei. Joje dalyvavo daugiau kaip 700 dainininkų, šokėjų.

Ne tik respublikoje, bet ir už respublikos ribų žinomas Anykščių kultūros rūmų programinių šokių liaudies kolektyvas „Verpetas“ (vad. St. Bilevičienė, J. Pratkėlis). Tai gausiausias kolektyvas respublikoje, turintis beveik 300 šokėjų. Kolektyvo atstovai atsiveža prizines vietas iš respublikinių ir tarprespublikinių konkursų. Praėjusią savaitę kaimo meno saviveiklininkų Panevėžio zonos apžūroje „Verpetas“ laimėjo pirmąją vietą.

Respublikos konkursų prizininkas ir Anykščių kultūros rūmų mišrus choras, vi-

sų respublikos dainų švenčių dalyvis. Šiais metais choristai laimėjo pirmą vietą zonoje. Norisi pasidžiaugti ir ketvirtą dešimtmetį pradėjusiu vyno pramonės gamybinio susivienijimo „Anykščių vynas“ mišriu choru, taip pat visų respublikos dainų švenčių dalyviu, ir Tarpkolūkinės statybos organizacijos kaimo kapelos nuotalkiniais koncertais, ir Butinio gyventojų aptarnavimo kombinato pučiamųjų orkestru, ir daugeliu kitų meno saviveiklos kolektyvų. 1980-ieji jiems visiems bus įtempto darbo metais, reikės gerai pasiruošti Respublikinei dainų šventei, apžūroms ir konkursams.

Naujomis spalvomis mūsų rajono kultūrinį gyvenimą praturtino Panevėžio miesto

kultūros dienos. Jų metu tarp Panevėžio ir mūsų rajono meno saviveiklos kolektyvų užsimezgusi draugystė padėjo pratęsti kultūrinį bendradarbiavimą. Dabar panevėžiečiai su savo koncertais jau dažniau atvyksta pas mūsų rajono žemdirbius. Anykščių laukia atsakingas uždavinys — reiklia gerai pasirošti kultūros dienoms, kurios atelnantį pavasarį vyks Panevėžio mieste.

Kino mėgėjams, susibūrusiems prie Anykščių kultūros rūmų, šiemet suteiktas studijos „Versmė“ vardas. Šio kolektyvo sukurti kino filmai jau ne kartą dalyvavo kino mėgėjų Pabaltijo festivalyje. Šiais metais dokumentiniam studijos kino filmui „Gimta dienis“ pripažinta antroji vieta.

Gailma pasidžiaugti ir išaugusiu bibliotekų skaitlytu, ir išduotų knygų skaičiumi. Visuomeninės-politinės literatūros komplektavimo,

propagandos ir panaudojimo apžūroje Panevėžio zonoje geriausių vardus pelnė Anykščių rajono Troškūnų ir Kurklių bibliotekos.

67 tūkstančius lankytojų šiemet susilaukė A. Baranausko ir A. Vienuolio-Zukausko memorialinis muziejus ir jo filialai. Daugelis autobusų suko į J. Biliūno tėviškę, į Griežlonėles, Didžiulių sodybą, į Anykščių šilę prie A. Baranausko apdailuoto Punkto. Dažna ekskursija pabuvojo ir jautniausiam visuomeniniame, bet jau savo švenčių tradicijas kuriančiame Arklio muziejuje.

Užbaigiant 1979 metus norisi dar daugiau tikėtis iš 1980-ųjų. Ateinančių metų kultūriniai renginiai bus didelis ir atsakingas mūsų meno saviveiklos jėgų išbandymas. Visiems kultūros darbuotojams, meno saviveiklininkams norisi palinkėti sėkmingų 1980-ųjų metų.

VLADUI ir KAZIMIERUI GRYBULIAMS

Tegu nuoširdūs užuojautos žodžiai paguodžia Jus liūdesio valandą, mirus mylimam tėveliui. Zvirblinė, Mačiukai, Laurikėnai, Rutkauskai, Kučiai, Kepalinskai

ELEONORAI JUSKENIENEI

Leiskite nors keliais užuojautos žodžiais palengvinti Jūsų skausmą, mirus mylimai seseriai. Anykščių miesto lopšelio-darželio Nr. 2 X grupės auklėtojos, šeimininkė, vaikučiai ir jų tėveliai

BRONIUI SIMONAVICIUI

Mirtis atėmė iš Tavo mylimą žmogų — tėvą. Nuoširdžiai užaučiame ir liūdimė kartu su Tavimi. „Ateities“ kolūkie Aušros sektoriaus gyvulininkystės darbuotojai

ELEONORAI JUSKENIENEI

Tegu nuoširdūs užuojautos žodžiai paguodžia Jus sunkia gyvenimo valandą, netekus brangios sesers. Anykščių miesto valku lopšelio-darželio Nr. 2 darbuotojų kolektyvas

MŪSŲ INTERVIU

vo pradėti nauji statiniai, o tie, kuriems statybininkai dar anksčiau padėjo pamatus, pasilypėjo aukštyn. Viena iš didžiausių statybų, kurią numatoma užbaigti 1980 metais, yra 1280 vietų trečioji vidurinė mokykla, tipinė vaistinė, 50 butų komunalinis namas, pradėta gėlių šiltnamio statyba. Gegužės pirmosios gatvėje, pradėtas viešbučio kapitalinis remontas, parko kapitalinė statyba.

K. PULKAUNINKAS. Parko statybai išskirta 95 tūkstančiai rublių. Šiais metais palyginti dar nedaug įsivaivino — 20 tūkstančių. Kaip pastebėjote, šiemet buvo atlikti žemės kasimo darbai, išskasti tvenkiniai. Ateityje šie tvenkiniai bus išvalyti, darbus bus įrengtos vaikams žaidimų aikštelės su visais įrengimais: apžvalgos ratu, atrakcionais. Ir suaugę, ir mažieji mūsų pliečiai turės kur malonai, kultūringai praleisti laiką.

K. PULKAUNINKAS. 1979 metais keliose gatvėse bus atlikti asfaltavimo ir apšvietimo įrengimo darbai. Tai pasakytina apie Jablonskio, Parko, Žemiečių, Anykštos, dalies Vienybės ir Kvarco gatvių. Gražinant miesto

valdą, vykdomi apželdinimo darbai. Daugiau kaip 100 liepų buvo pasodinta Gegužės pirmosios ir Kvarco gatvių susikirtimo vietoje, keli šimtai medžių pasodinta prie „Kvarco“ cecho tvenkinio. Ateityje kolūkiečių ir Draugystės gatvės bus išasfaltuotos, patiesti šilumainiai, įrengtas apšvietimas.

K. PULKAUNINKAS. Prašome kiek plačiau papasakoti apie ateityje projektuojamas mūsų miesto statybas.

K. PULKAUNINKAS. Anykščių miesto panorama kasmet ir toliau gražės. Miesto Ramybės mikrorajone na tikrai daugės naujų pastatų, bet čia bus atlikti nemažai ir gerbūvio tvarkymo darbai. Atvykusius į mūsų miestą svečius pasitiks A. Vienuolio paminklas Sventosios krantinėje. Projektuojamas trečiasis vaikų lopšelis-darželis, pirtis su baseinu, cheminė valykla, dujų ūkio bazė. Anykščiuose bus pastatyta nauja proftechnikos mokykla. Jos mokymo bazė, gyvenamieji namai, bendrabučiai išsidėslys palei plentą.

Anykščiai — Ukmergė už dabar esančios benzino kolonėlės. Projektuojamos užtvankos ant Sventosios ir Anykštos upių. Jos žymiai pakels šių upių vandens lygį. Numatomas individualus Alytaus ENSK namų kvartalas Sviesos gatvėje. Jau 1980 metais Statybinių medžiagų kombinatas pradės statyti tokius namukus Mechanizatorių gatvėje. Nauji bendrabučiai, nauji gyvenamieji namai papuos mūsų miesto veidą. Tegul jie kol kas projektuose, bet netruks prabėgti kiek laiko, ir tai taps realybe.

Redaktorius ST. VINCIONAS

VERAI SKARDŽIUVIENEI

Tegu nuoširdi užuojauta paguodžia Tave giliaus skausmo valandą, netekus brangiausio žmogaus — motinos. Kavarsko vartotojų kooperatyvo darbuotojų kolektyvas

VERAI SKARDŽIUVIENEI

Mirtis atėmė iš Tavo brangiausią žmogų — motiną. Nuoširdžiai užaučiame ir liūdimė kartu su Tavimi. Bendradarbiai

Reikiame nuoširdžiai užuojautą VLADUI ir KAZIMIERUI GRYBULIAMS, jų mylimam tėveliui mirus. Galiniai, Imbrasai, Skopai, Vaitkėnė, Baryzėnė

Mirus brangiai bendradarbiui JULEI PAKNIENEI, nuoširdžiai užaučiame jos motiną, sūnų ir artimuosius. BGA kombinato siuvyklos darbuotojų kolektyvas

Mirus mokytojai ANGELEI AVIZIENEI, giliaus liūdesio valandą nuoširdžiai užaučiame velionės šeimą ir artimuosius. J. Biliūno vidurinės mokyklos VIII klasės mokiniai ir vadovė

Reikalavimai

Anykščių Autokelių valdybai reikalingi traktorininkai, Atlyginimas mokamas pagal išdirbį ir 20 % važinėjimo priedas.

Kreiptis adresu: Anykščiai, Gegužės 1-sios 35 arba skambinti telefonu 5-11-62. Administracija

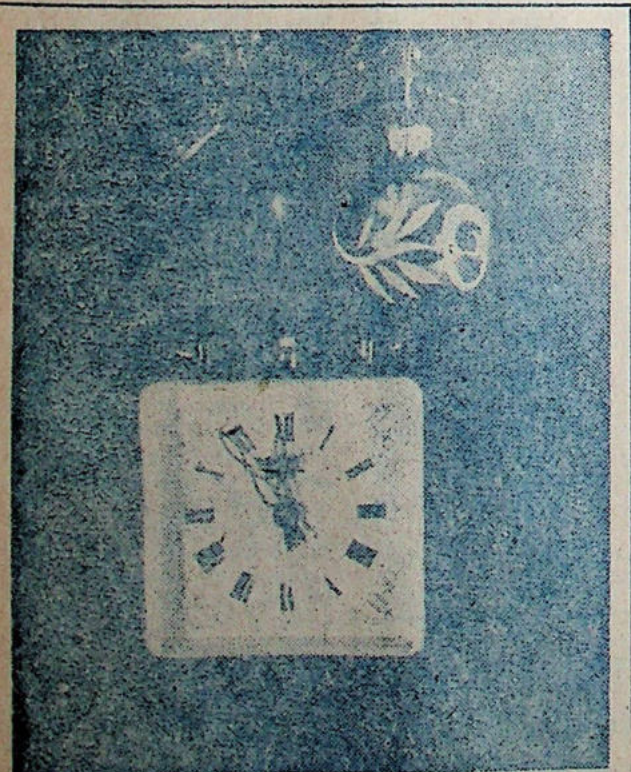
„Lenino kelių“ kolūklui reikalingi fermų santechnikai darbai prie transporterių ir pieno linijų.

Darbuotojai bus aprūpinami butais. Kreiptis į kolūklų valdybą arba telefonu 4-41-24.

Kavarsko vartotojų kooperatyvo pirminė partinė organizacija nuoširdžiai užaučia VERA SKARDŽIUVIENE dėl jos motinos mirties.

Nuoširdžiai užaučiame KAZIMIERA ir VLADA GRYBULIUS, jų mylimam tėveliui mirus. Kalasauskai, Rimkai, Galvonai, Ceponai, Meldaikiai

Nuoširdžiai užaučiame ELEONORA JUSKENIENE, mirus mylimai seseriai. Anykščių miesto Mechanizatorių gatvės namo Nr. 6 gyventojai

Naujametinis eludais.

P. Nazarovo nuotr.

Rinko Panevėžio spaustuovės Anykščių skyrius, Pergalės 35, spaudė Ukmergės spaustuovė, J. Janonio 31. Spausdinama rotacine mašina. Indeksas 67262. Išleista autentiškais ketvirtadieniais ir šeštadieniais pusės „Pravdos“ formato. Tir. 11.162 Užsak. Nr. 2119

234930 Anykščiai, Sagalovo 29. Telefonai: redaktoriaus 5-14-74, red. pavaduotojo 5-14-46, skelbimų skyriaus ir ats. sekretoriaus 5-12-58, laiškų ir žemės ūkio skyrių 5-14-83

«Коллективный дарбас» («Коллективный труд») — орган Анишкяйского районного комитета КП Литвы и Анишкяйского районного Совета народных депутатов (на литовском языке)